

[Kyed.]

komme til at fortryde den Politik, der er ført, naar man engang faar Følgerne af den at mærke.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh spurgte mig, hvorfra Pengene skulde tages til Dækning af de Udgifter, vort Forslag vilde medføre, og bebrejdede mig, at jeg ikke havde stillet Forslag i saa Henseende. Naar jeg ikke har gjort det, er det for ogsaa paa dette Omraade at være paa Linie med den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister har nemlig heller ikke i sit Forslag givet nogen Anvisning paa, hvorfra Pengene skal tages. Vi har i Betænkningen udtalt, hvorledes vi vil skaffe Dækning, idet vi siger, at vi, hvad angaar Tilvejebringelse af den fornødne Dækning, er villige til at medvirke dertil, men vi skal dog tillade os at „fremhæve Ønskeligheden af, at en væsentlig Del af Beløbet søges fremskaffet ad Veje, som tjener til at udjævne Forskellen i Indtjeningsmuligheder mellem Landbruget og de for Hjemmemarkedet arbejdende beskyttede Virksomheder“. Det er den Grundlinie, som vi kan være med til at arbejde efter, og jeg er tilbøjelig til at mene, at hvis man kan acceptere Forslaget, naar vi ogsaa nok til Enighed om Dæknings-spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh sagde, at Regeringens Forslag var ensbetydende med en Støtte af 20 Kr. pr. Ko. Det passer ikke. Loven skal gælde for 8 Maaneder, og det kan ikke give mere end 15 Mill. Kr. (Rager: Det staar i „Frederiksborg Amtstidende“). Ja, det er muligt, men „Frederiksborg Amtstidende“ har altsaa været saa naiv at tro paa Bemærkningerne til Regeringsforslaget. Det er kedeligt, at Bladet virkelig har haft denne Tiltro til Bemærkningerne, men saadan er det altsaa. I Realiteten er det kun 15 Mill. Kr., og derfor kan der i den Tid, Loven skal gælde, ikke blive Tale om mere end ca. 10 Kr. pr. Ko.

Saa sagde det ærede Medlem, at Bestemmelserne i vort Forslags §§ 2 og 3, hvor efter der skal tages Hensyn til Oliekagernes forskellige Pris, er ganske urimelige, idet Kærne, som i Dag er paa Græs, slet intet Kraftfoder faar. Men Forslaget er udarbejdet paa Grundlag af Gennemsnitsforbruget af Oliekager for et helt Aar — om Vinteren er Forbruget større, om Sommeren mindre eller ingenting —, og af alle Opgørelserne fra Landøkonomisk Driftsbureau og af Kontrolforeningernes Beretninger vil man se, at Forbruget svarer til det, der her er Tale om, som giver den omtalte Svingning i Forhold til Smørprisen og Oliekageprisen.

Det ærede Medlem sagde, at gennem vort Forslag vilde Samfundet komme til at overtage de 66 pCt. af Risikoen, og Landbruget kan producere løs. Det er jo ikke rigtigt. Forslaget indeholder nemlig en Begrænsning. Begrænsningen ligger i dette, at man ikke kan faa Støtte til Landbruget for mere end Omsætningen af 30 Mill. hkg Grovfoderenheder, uanset Produktionsforøgelse. Man kan ikke faa Støtte til mere end den Mælkemængde, der svarer til 1934—35, uanset Stigningen, og heller ikke i Forhold til Kvægbesætningernes Størrelse. Deri ligger Begrænsninger paa tre forskellige Omraader.

Saa sagde det ærede Medlem, at det var ikke, fordi man fra radikal Side ikke ønskede, Landmændene skal have disse Penge, men det var en urigtig Maade, de fik dem paa. Men maa jeg saa ikke bede det ærede Medlem om at faa fremsat et Forslag, som angiver den rigtige Maade, hvorved Landmændene faar lige saa mange Penge! For det er hidtil ikke fremkommet. Det ærede Medlem har ganske vist talt saa meget om 1934. Men det har jo ingen Bund i Virkeligheden.

Det ærede Medlem sagde videre, at man mente fra radikal Side, at Landbruget skulde have lige Vilkaar. Men hvorfor skaffer man saa ikke Landbruget lige Vilkaar? Hvorledes vil man skaffe Landbruget de lige Vilkaar? Det hører man ikke noget om fra den Side. (Afbrydelse). Jo, siger det ærede Medlem Hr. Rager. Men de Udtalelser, han er kommet med, har aldrig vidnet om, at han har været særlig varm i saa Henseende.

Naar den højtærede Landbrugsminister taler om, at Venstres Forslag er det største Statstilskudsforslag, der endnu er fremsat, vil jeg dertil bemærke, at Forslaget er kun dette ene: Godtgørelse for den kunstige Hævning af det indenlandske Prisniveau og Omkostningsniveau, indtil Valutaloven bortfalder, Valutaloven, som er den mest storstillede Prisfordyrelseslov, vi har haft, som er den Lov, der i allerhøjeste Grad og mere end noget andet har flyttet Værdierne fra det ene Sted til det andet, fra Landbruget over til de andre Erhverv, og som har givet Samfundstilskud i et Omfang, som man endnu ikke kan paapege Mage til, i hvert Fald ikke i det Forslag, som vi har fremsat.

Den højtærede Minister fremhævede udenrigsministerielle Betæneligheder. Jeg vil sige, at hvis man skal leve af de Betæneligheder, saa bliver det efterhaanden et trangt og magert Liv. Det har jo intet med dette Forslag at gøre. Dette med, at man ikke skulde have Lov til at give rimelige Vilkaar for Produktionen af Markens